

Heykoop opnieuw gekozen. Inmiddels was er, dankzij het initiatief van de burgemeester en onder diens leiding, tussen de fracties overleg gepleegd waarbij overeenstemming werd bereikt over een 'werkplan', een program dat aan de federatie van de S.D.A.P. was voorgelegd, die daarop toestemming verleende tot het aanvaarden van de wethouderszetels. Dit werkplan werd officieel aan de raad medegedeeld en derhalve in de handelingen afgedrukt. Heykoop kreeg volkshuisvesting en De Zeeuw onderwijs. De Zeeuw trok zich daarop uit de Tweede Kamer terug.

Dit wethouderschap heeft nauwelijks twee jaar geduurd, want op 6 september 1921 kondigde Heykoop in de raad aan dat hij en De Zeeuw ontslag zouden nemen. Er was een conflict gerezen op het terrein van de volkshuisvesting. Een bouwonderneming vroeg de medewerking van de gemeente om alkoofwoningen te bouwen. De voorstanders van de alkoofbouw zagen daarin een binnen het bereik van de financiële mogelijkheden liggende oplossing van de woningnood. De tegenstanders, met de socialisten als hoofdmacht, vonden deze woningen sociaal onaanvaardbaar. Zij hadden bovendien mee dat de regering toen niet bereid was financiële steun aan deze vorm van woningbouw te geven. Toener geen voorstel van het college kwam, werd er in de raad een motie ingediend waarbij verzocht werd onderhandelingen met de bouwers te openen. Van socialistische kant kwam men met een voorstel deze motie voor prae-advies te stellen in handen van burgemeester en wethouders. Dit voorstel werd verworpen, evenals een nader voorstel om de motie ter visie te leggen. Toen moest de motie wel in stemming komen. Doordat de S.D.A.P.-fractie de zaal verliet, waren er alleen voorstemmers, maar was niet het aantal leden aanwezig om te kunnen besluiten. In een volgende vergadering werd de motie, nadat de discussies heropend waren, met 23 tegen 21 stemmen aangenomen. Heykoop en De Zeeuw traden af als wethouder en werden vervangen door twee figuren uit de meerderheidsgroep.

Dit voorval, dat plaats had kort na de stroomversnelling, die de revolutionaire spanningen van 1918 heetten teweeggebracht te hebben, illustreert welke veranderingen sedertdien hebben plaats gehad in de opvattingen én omtrent de volkshuisvesting én omtrent de wijze van oplossing van dit soort conflicten. Maar het illustreert tevens een opmerkelijke bereidheid het risico voor zijn overtuiging te aanvaarden.